CARL JACOBSENS BREVARKIV

NY CARLSBERGFONDET

1901-01-10

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

CARL
JACOBSENS
BREVARKIV
NY CARLSBERGFONDET

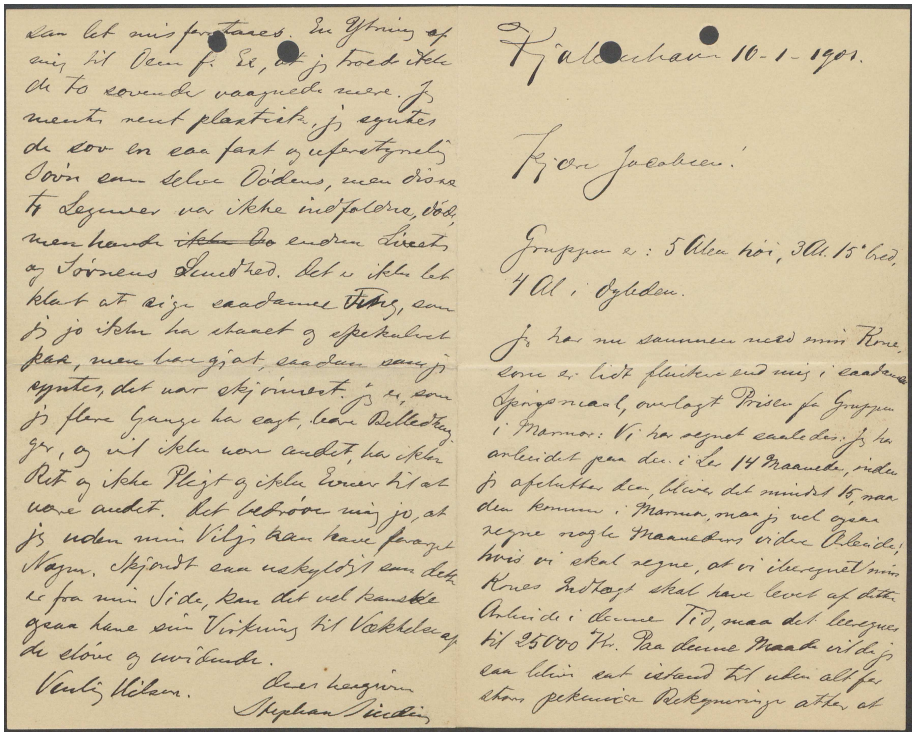

Kjøbenhavn 10-1-1901.

Kjære Jacobsen!

Gruppen er: 5 Alen høi, 3 Al. 15" bred, 4 Al i Dybden.

Jeg har nu sammen med min Kone, som er lidt flinkere end mig i saadanne Spørgsmaal, overlagt Prisen fra Gruppen i Marmor: Vi har regnet saaledes: Jeg har arbeidet paa den i Lør 14 Maaneder, inden jeg afslutter den, bliver det mindst 15, naa den kommer i Marmor, maa jeg vel ogsaa regne nogle Maaneders videre Arbeide; hvis vi skal regne, at vi iberegnet min Kones Indtægt skal have levet af dette Arbeide i denne Tid, maa det beregnes til 25000 Kr. Paa denne Maade vil de jeg saa blive sat istand til uden alt for stors pekuniere Bekymringer atter at

saa let misforstaaes. En Ytring af mig til Oem fra Ex, at jeg troede ikke de to sovende vaagnede mere. Jeg mente rent plastisk, jeg syntes de sov en saa fast og uforstyrrelig Søvn som selve Dødens, men disse to Legemer var ikke indfoldne, død, men hande ~~ikke Do~~ endnu Livets og Søvnens Sundhed. Det er ikke let klart at sige saadanne Ting, som jeg jo ikke har staaet og spekuleret paa, men bare gjort, saadan som jeg syntes, det var skjønnest. Jeg er, som jeg flere Gange har sagt, bare Belledhenger, og vil ikke være andet, har ikke Ret og ikke Pligt og ikke Evner til at være andet. Det bedrøver mig jo, at jeg uden min Vilje kan have forarget Nogen. Skjøndt saa uskyldigt som dette er fra min Side, kan det vel kanske ogsaa have sin Virkning til Vækhelse af de sløve og uvidende.

Venlig Hilsen.

Deres hengivne
Stephan Sinding

CARL
JACOBSENS
BREVARKIV
NY CARLSBERGFONDET

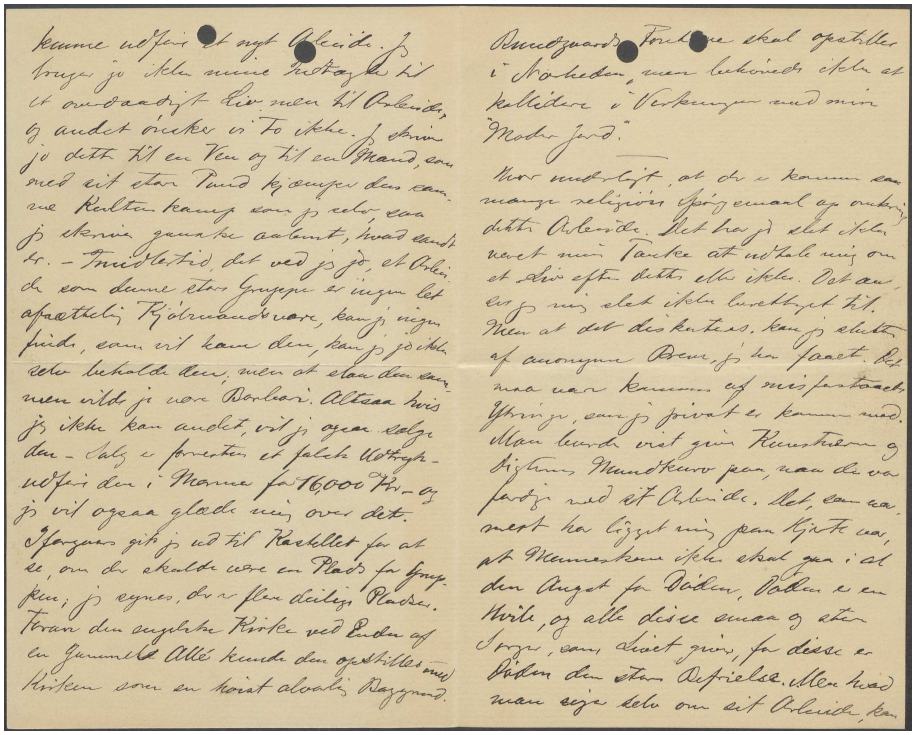

kunne udføre et nyt Arbeide. Jeg
bruger jo ikke mine Indtægter til
et overdaadigt Liv men til Arbeide,
og andet ønsker vi To ikke. Jeg skriver
jo dette til en Ven og til en Mand, som
med sit stor Pund kjæmper den sam-
me Kultenkamp som jeg selv, saa
jeg skriver ganske aabent, hvad sandt
er. – Imidlertid, det ved jeg jo, et Arbei-
de som denne stors Gruppe er ingen let
afsættelig Kjøbmandsvare, kan jeg ingen
finde, som vil have den, kan jeg jo ikke
selv beholde den, men at staa den sam-
men vilde jo være Barbari. Altsaa hvis
jeg ikke kan andet, vil jeg ogsaa sælge
den – Salg er forresten et falsk Udtryk –
udføre den i Marmor for 16,000 Kr. – og
jeg vil ogsaa glæde mig over det.
Iførgaars gik jeg ud til Kastellet for at
se, om der skulde være en Plads for Grup-
pen; jeg synes, der er flere deilige Pladser.
Foran den engelske Kirke ved Enden af
en Gammels Allé kunde den opstilles med
Kirken som en høist alvorlig Baggrund.

Bundgaards Fontaine skal opstiller
i Nørheden, men behøvede ikke at
kollidere i Verkningen med min
"Moder Jord."

Hvor underligt, at der er komme saa
mange religiøse Spørgsmaal op omkring
dette Arbeide. Det har jeg slet ikke
været min Tanke at udtale mig om
et Liv efter dette eller ikke. Det an-
ser jeg mig slet ikke berettiget til.
Men at det diskuteres, kan jeg slutte
af anonyme Breve, jeg har faaet. Det
maa være kommen af misforstaaede
Ytringe, som jeg privat er komme med.
Man burde vist give Kunstnerne og
Digtenes Mundkurv paa, naar de var
fordige med sit Arbeide. Det, som var-
mest har ligget mig paa Hjerte var,
at Menneskene ikke skal gaa i al
den Angst for Døden, Døden er en
Hvile, og alle disse smaa og store
Sorger, som Livet giver, for disse er
Døden den stors Befrielse. Men hvad
man siger selv om sit Arbeide, kan